

[Borsen.]

ud i Fremtiden. Det, der er Tale om her, er i Virkeligheden en Eksport, hvor det drejer sig om mere end 1 Mill. Kr. om Dagen, og hvad jeg særlig vil sætte en Streg under, og hvor jeg mener, at man, naar man i det hele taget vil bruge sin Fornuft, vil give mig Ret, er, at vi er kontingenteret her, og at vi kan risikere, i det Øjeblik vi standser Eksporten, at andre træder ind i vor Plads. Og saa er det jeg synes, man absolut maa fastholde, at denne Konflikt maa bringes ud af Verden.

Men saa er Spørgsmaalet: paa hvad Maade? — og derom er Meningerne jo delte. Jeg synes, at saaledes som Forslaget er affattet, hvorefter det altsaa bliver Forligsmændens Forslag, der skal ophøjes til Lov, kommer vi efterhaanden ind i en ejendommelig Situation, hvor Forligsmanden baade bliver det ene og det andet, til syvende og sidst bliver han jo Højesteret. Som ogsaa det ærede Medlem Hr. Gregersen for et Øjeblik siden gjorde gældende — jeg var inde paa de samme Betragtninger —, svækker man Ansvarsfølelsen hos de paa-gældende, naar de skal til at stemme derude om Forligsmændsforslaget, for de kan jo med en vis Ret ræsonnere som saa: Det nytter i og for sig ikke saa meget, for til syvende og sidst havner Sagen jo i Rigsdagen, og saa bliver det Forligsmændsforslaget, der bliver ophøjet til Lov. Jeg synes, det er uhyre farligt at fortsætte ad den Linie, den nuværende Regering har faaet os ind paa, og jeg mener, det vilde være mere betryggende — det kan i Virkeligheden slet ikke sammenlignes dermed —, om man nedsatte en Voldgiftsdomstol, for saa vilde der komme til at foregaa en Procedure, hvor de forskellige Parter naturligvis vil blive stævnet til Møde, og hvor de faar Lejlighed til at motivere, hvorfor de har indtaget den Stilling, de har taget til Forligsmændsforslaget. Jeg synes, som sagt, slet ikke, dette kan sammenlignes med, at Forligsmændens Forslag uden videre skal ophøjes til Lov.

Den højtærede Statsminister fremsatte en Udtalelse om, at man kunde jo i et Udvalg drøfte den Tanke, som var kommet frem fra Venstres og konservativ Side om at tiltræde et Forslag i Lighed med det, vi stillede for et Aar siden om Nedsættelse af en Voldgiftsdomstol. Ja, det er meget godt, Hr. Statsminister, at vi kan drøfte det i Udvalget, men det vilde have stor Betydning at faa at vide, om Statsministeren kan anbefale sine Partifæller at gaa ind paa den Tanke og imødekomme det Krav, vi har

stillet, for ellers er det kun Talemaader, som ingen Verdens Ting betyder.

Vi har jo i de 5—6 sidste Aar hvert Aar staaet over for Forslag som dette, og derfor synes jeg — og det er det eneste, jeg har sagt —, at der kunde være Grund til alvorligt at drøfte hele Voldgiftstanken. Om man saa skal ind paa en fast Voldgiftsdomstol, er naturligvis noget andet, men naar man ser paa, hvad der er foregaaet i de senere Aar, synes jeg nok, Tiden kunde være inde til en alvorlig Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Den højtærede Statsminister refererede de Udtalelser, jeg fremsatte om, at de frie Erhverv maatte tage baade Risikoen og Chancen. Ja, men jeg tilføjede, at vi ikke har fri Erhvervsvirksomhed i Øjeblikket. Det gælder i høj Grad for Landbruget. Men det bliver der naturligvis ikke Tid til at komme ind paa ved denne Lejlighed.

Christmas Møller: Jeg skal kun gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger, idet jeg maa være af den Opfattelse, at det vil være formaalstjenligt hurtigst muligt at faa Sagen i Udvalg, navnlig efter de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat om, at nu kunde man jo se paa det i Udvalget. Jeg maatte forstaa det saaledes, at der virkelig var en Chance for, at de Ønsker, som Partiet Venstre og vi nærer, kunde blive imødekommet.

Jeg vil kun sige til den højtærede Statsminister, at det er jo ikke nogen ny Idé at klare situationsbestemte Forhold paa den her angivne Maade. Det er sket tidligere, og vi har sat den Magt, vi havde, ind paa det. Der er ikke fra vor Side givet Udtryk for, at man skulde have Voldgiftsretten som en fast Institution, men vi synes, at det netop i et Tilfælde som dette vilde være formaalstjenligt at gennemføre Voldgift.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skal jeg kun sige, at jeg tror, at det ærede Medlem ikke ved denne Lejlighed — det er der vel heller ikke Tid til for ham —, men senere, skulde give det høje Ting og Offentligheden Besked om, hvad han mener med „den passive Kapital“. Dette Udtryk er et Slagord og intet som helst andet. Sandheden er jo den, at i det Øjeblik, han vilde lade f. Eks. Obligationskapitalen, der som al anden Kapital virker med til at skabe Arbejde og Beskæftigelse her i Landet, være passiv Kapital, vilde en Politik som den af det ærede Medlem tilbudte efter vor Opfattelse ikke virke arbejdsskabende, men arbejdsnedsættende.

Hørte jeg rigtigt, sagde det ærede